

OCENA Dramska uprizoritev

»In vse pri nas – je lepo.«

SLAVKO PEZDIR

Olja Muhina: Tanja-Tanja
 režija **Matjaž Pograjc**
 Mestno gledališče ljubljansko (MGL)
 premiera, 12. 2. 2009

V MGL so v poslovenitvi Miha Javornika premierno predstavili slovensko praižvedbo lirsko nežne in mnogopomenske intimistične drame sodobne ruske avtorice Olje Muhine (rojena 1970 v Moskvi) Tanja-Tanja (1996), ki jo je na veliki oder v dramaturgiji Ire Ratej celostno domišljeno in sporočilno izostreno postavil režiser Matjaž Pograjc.

Fragmentarno razdrobljeno dogajanje, ki se tragikomično zapleta in razpleta v 14 kratkih prizorih prostodušne družabnosti med sedmimi protagonisti v »veliki hiši« Vasilija Ohlobistina, je omejeno na razviharjeno zasebno življenje oziroma dinamična čustvena razmerja, ki se nežno porajajo in hrupno razbohotijo med njimi, a ki jih vselej znova (po)gasijo neuresničene želje, hrepenenja, sanje, iluzije ... ter spreminjajo v brazgotine razočaranj na duši. Muhina se v prikazovanju ljubezenskih razmerij, ki se vselej znova izkažejo za napačno usmerjena, navezuje na žlahtno izročilo dramatik Čehova, do katere vzpostavlja ironično razmerje. S spoznanji iz sodobne kvantne fizike podprt pogled na dinamiko bolečih »trkov« med protagonisti nam na ozadju zavesti o minljivosti govori o lepoti edinega življenja, ki ga imamo priložnost polniti s sladkimi ljubezenskimi upi, hrepenenji, a tudi trpkimi spoznanji, razočaranji.

Režiser Matjaž Pograjc je poskrbel za razkošno razgibano, svetlo, barvito, radoživo uprizoritev, polno razigranih medčloveških privlačnosti in odbojev, s katerimi je pletel neizrekljivo lepoto dinamike najžlahtnejših čustev in občutij, a nazadnje razkril tudi najtemnejše in najzloslutnejše posledice le na videz lahkotnega ljubezenskega igračkanka v intimnem prizoru Dekletovega samopogubega nasilja od znotraj ter v hrupno nakazani slutnji neopredeljenega družbenega nasilja od zunaj. Za svetlo in funkcionalno uporabljeno prizorišče, pomenljivo zaznamovano z množico steklenic in kozarcev, razpostavljenih tako po prostoru kot tudi po stenah, a tudi bogato razčlenjeno v globino (z nakazanim »pokopališčem« za zaveso in stekleno steno) in po višini (z balkonom »prehoda v transcendenco« za zastorom nad prizoriščem), sta poskrbela scenograf (Estrihi in Ometi) in oblikovalec svetlobe Tomaž Štrucl. Razkošno oblikovane, v zlatih in toplih zemeljskih barvah ter plemenitih tkaninah sešite kostume, s katerimi protagonisti nakazujejo letne čase in jih med dogajanjem »lupijo« s sebe kot plasti čebule do razkritja jedra svoje prepoznavne identitete, je zasnovala Mateja Benedetti. Za inovativen konglomerat ruske ljudske in sovjetske revolucionarne spevne melodike ter plesnih ritmov zahodne poloble in učinkovite instrumentalne ter vokalne aranžmaje, ki ambientalno in komentatorsko spremljajo tako rekoč celotno odrsko dogajanje, je učinkovito poskrbel Tibor Mihelič Syed, za nenavadno zajeten in raznovrsten delež standardnih in južnoameriških plesnih korakov in figur pa koreograf Matjaž Brinovec.

Med protagonisti, ki so z virtuosno umetelno igralsko in plesno eleganco enakovredno ter polnokrvno prispevali k zaokroženemu in bleščečemu vtisu celote, lahko le naštejemo Gašperja Tiča v vlogi hiperaktivnega radoživega in zapeljivega gostitelja Vasilija. Judito Zidar in Borisa Ostana v vlogah Tanje in Ivanova kot zrelih zakoncev, ki rada pogledata okoli in kdaj tudi »skočita čez plot«, a se tudi spravljlivo vrneta v preživetveni objem. Jaka Laha in Tjašo Železnik kot predstavnika prostodušne naivne mlade generacije v vlogah Fanta in Dekleta; slednja je edina resnična žrtev dogajanja, ki si iz razočaranja nad takim življenjem izbere beg v smrt. Nemirno Jano Zupančič kot Zino, ki je zapravila mladost zaradi geometrije in zaradi Vasilija, ter Silvija Božiča, ki je v podobi Delavca, tujca, z groteskno karnevalsko masko dodajal temnejše razsežnosti zagonetnega odposlanca smrti.

Stran / Page: 17

Doseg / Reach: 179000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 287 cm²

2 / 2

GAŠPER TIČ, JUDITA ZIDAR, SILVIJ BOŽIČ, TJAŠA ŽELEZNIK, JANA ZUPANČIČ IN
JAKA LAH